

*«Правдива донька
українського народу»*

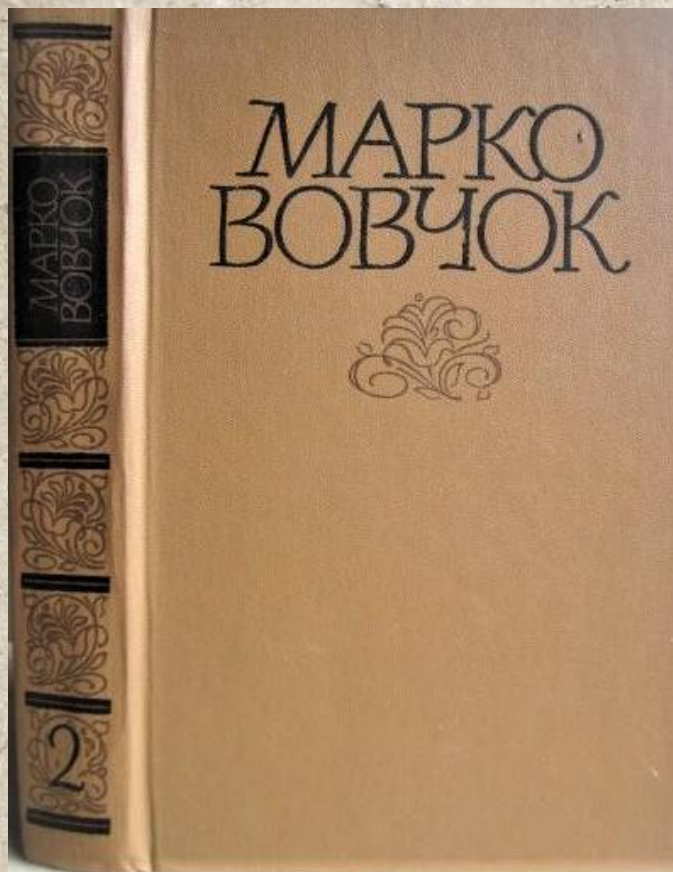
*(до 190 річчя від дня народження
Марка Вовчка)*

*Марко Вовчок
(1833-1907)*

*"Я прожила весь свій вік, ідучи по одній
дорозі й не звертаючи убік. У мене могли
бути помилки і слабкості, як у більшості
людей, але в головному я ніколи не
заплямувала себе відступництвом"*

(Марко Вовчок)

Вовчок, М. Твори в двох томах [Текст]. Т. 2. / Марко Вовчок ; упоряд. і приміт. О. Білявської. - Київ : Дніпро, 1983. - 487 с.

*Визначна українська письменниця
Марко Вовчок
(справжнє ім'я Марія Олександрівна Вілінська)
народилася 22 грудня 1834 р.
в селі Єкатеринівці Орловської губернії*

merci

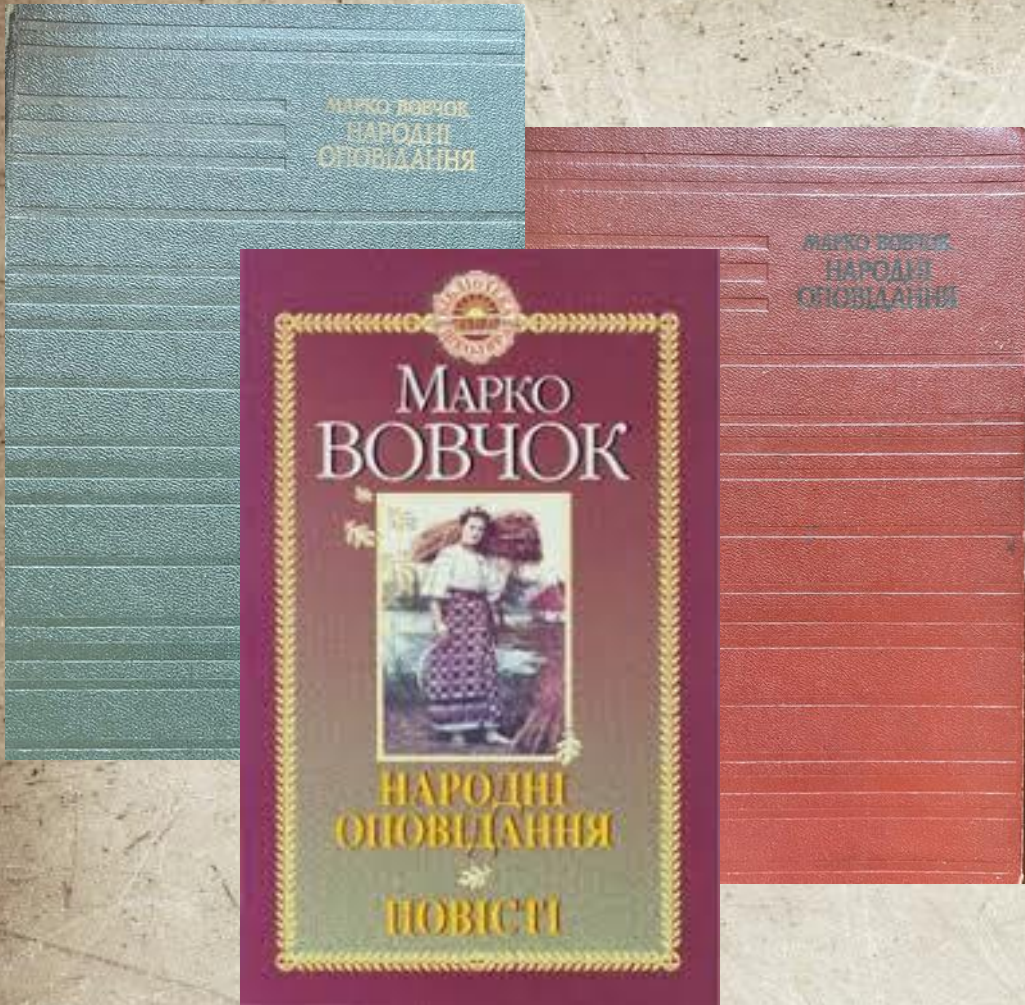
*Ще з дитинства Марія відрізнялася допитливістю,
багато читала, вивчала мови.
Повсякденною мовою в родині Вілінських
була французька*

*Освіту й виховання Марія здобувала в місті Орлі, де
познайомилася з Панасом Марковичем,
засланим за участь у діяльності
Кирило-Мефодіївського товариства.
Згодом, у 1851 році, вони одружилися .
В 1853 році народився син Богдан*

*Проживаючи в 1851 — 1858 рр. у Чернігові,
Києві, Немирові на Вінниччині вивчала життя,
культуру, мову українського народу*

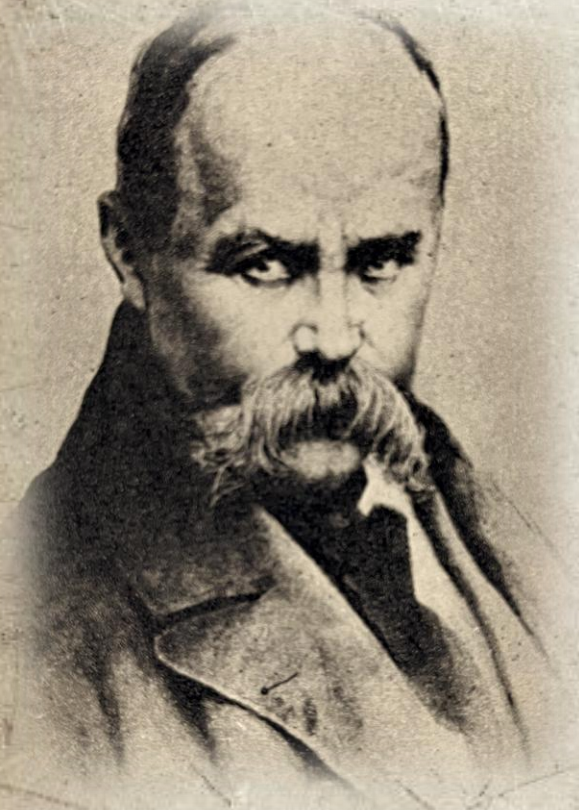

*Для Марії Олександрівни,
росіянкою за походженням, Україна
стала другою батьківщиною*

В Україні Марія Маркович починає свою літературну діяльність під псевдонімом Марко Вовчок. Перші її оповідання вийшли в 1857 р. під назвою «Народні оповідання». Ці оповідання мали великий успіх. В Україні з'явився новий талановитий письменник. Пізніше у 1859 р. вона вже як автор збірки «Народні оповідання» потрапляє в коло видатних літераторів

Вовчок, М. Народні оповідання . Повісті/ Марко Вовчок. - Київ : Наукова думка, 2001. - 247, [3] с. : іл., портр. - (Бібліотека школяра).

Марія, напевно, навіть не могла
 припустити, коли перший раз читала
 "Кобзаря", що незабаром доля зведе її з
 генієм українського народу.
 З Шевченком письменниця зустрілася в
 Петербурзі в 1859 р. Вона добре знала
 Шевченкові твори: «Кобзар» для неї був
 прикладом служіння визволенню України.
 На згадку про першу зустріч поет
 написав і подарував їй вірш
 «Марку Вовчку», в якому називав її
 «Зоренько святая», а пізніше подарував
 «Кобзар» із зворушливим написом:
 «Моїй єдиній доньці Марусі Маркович»

Марку Вовчку.
 Напам'яті 24. лютого 1859.

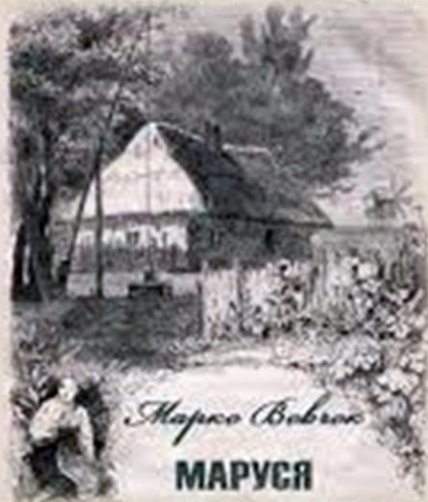
Недавно в моєму замку
 бачили в гостях дівчину,
 Щої назва була невідомо,
 І виділася. Тоді її погляди
 Мені такі приємні були,
 Як і приємні мені були
 І інші дівчини. Світлі очі!
 Мої ти була молоді!
 Світлі наміри, і очі,
 І основи твої побудовані
 Удочі суми не укріплені
 Тоді мені, і основи,
 І думи вилучи на волю
 Удочі суми вилучи.
~~Виділася мені твоя дівчина!~~
~~Тоді мені дівчина твоя~~
 І думи вилучи... в долі!
 Прощай твоя! Мої очі дати.
 Тільки думи вилучи.

1859.
 лютого 17.
 Р. Ш.

*На одному місці їй ніколи не
жилося, у справжніх
письменників життя –
переқоти-поле.
1859-1867 рр. перебуває за
кордоном, де знайомиться з
видатними людьми*

*Марко Вовчок удосконалила
українську прозу ХІХ століття,
була першою українською
письменницею, що писала твори
для дітей і молоді*

*Найбільшу славу їй принесла
повість «Маруся», написана в
1960 р. Цей твір свого часу
було рекомендовано для
вивчення у французьких
школах*

Вовчок, М. Казки : для серед. шк. віку / М. Вовчок ; упоряд і прим. В. О. Дорошкевича, І. Т. Купріянова ; худож. В. А. Євдокименко. - 2-ге вид. - Київ : Веселка, 1991. - 383 с.

*Видатна письменниця, але
насамперед жінка. Її обожнювали
чоловіки та ненавиділи жінки. Одні
захоплювалися нею,
інші – зневажали .
Доля то дарувала кохання, то
забирала його*

*Була однією з найкрасивіших
жінок свого часу, а по
вишуканому стилю одягу і
манері триматися в
світському товаристві її
порівнювали з Жорж Санд*

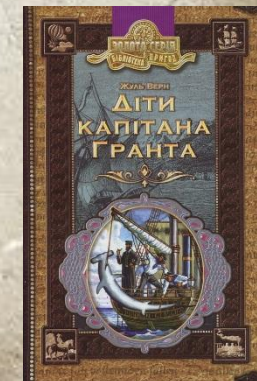
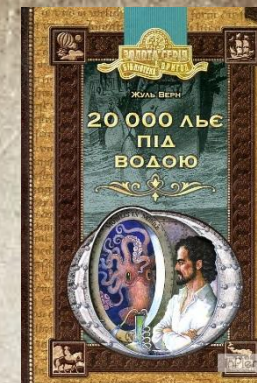
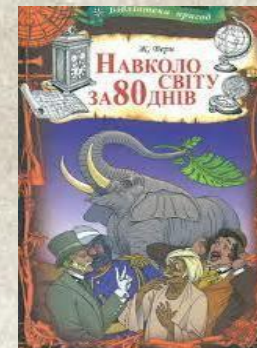
*Про неї пліткували. Марія ніколи не спростовувала
пліток і не давала інтерв'ю. «Поки я жива, біографія
передчасна» . Вона ніде не друкувала свого портрета
до 1902 року*

*Марія Маркович була близько
знайома з Жулем Верном, який
подарував їй на пам'ять
ексклюзивне право перекладу своїх
творів*

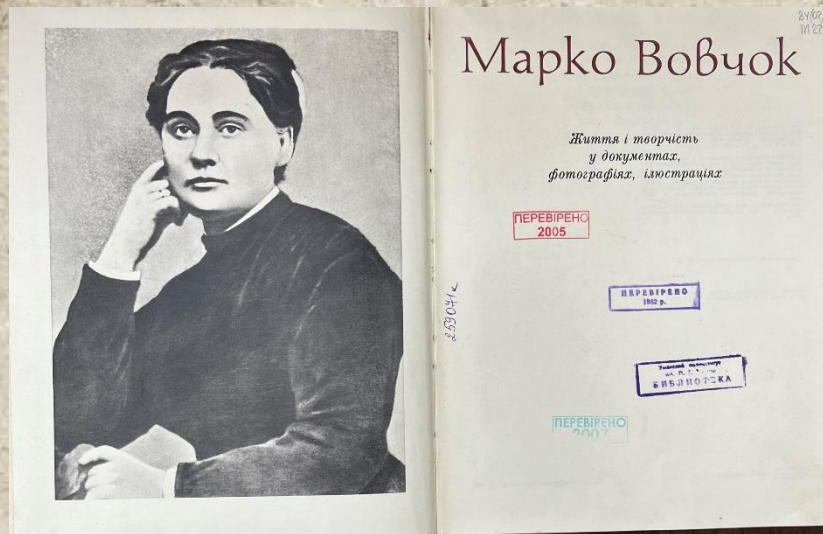
*Маючи європейські контакти,
знаючи десять мов, у 1868-1876 рр.
Марко Вовчок особисто переклала
15 романів Жуля Верна*

*Жюль Верн не бажав іншого перекладача, крім цієї розумної,
освіченої, тонко відчуваючої жінки, яка володіла французькою
мовою майже як рідною*

Марія Вілінська започаткувала власне видання — журнал для жінок, який мав допомогти іншим представницям прекрасної половини людства стати більш самостійними, не настільки залежними від чоловіків та реалізувати себе як особистість. Усього в період з 1871-го року до 1872-го року включно, було видано 17 номерів

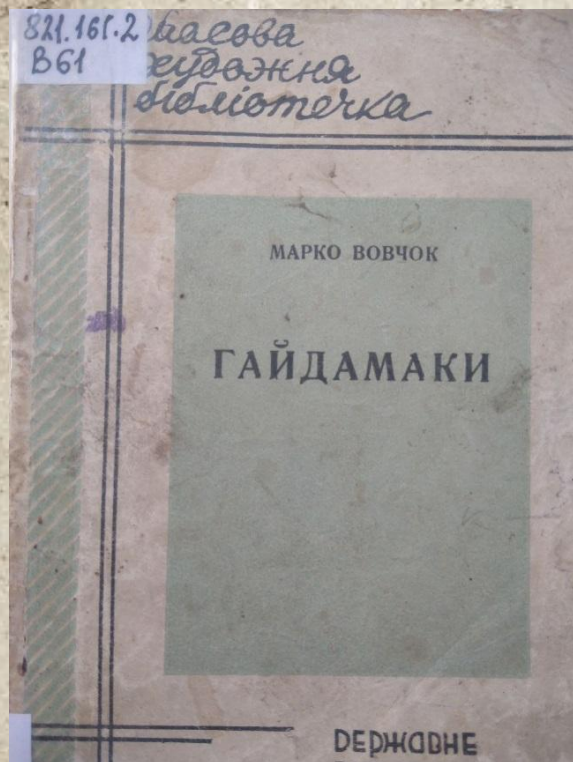

Марко Вовчок : життя і творчість у документах, фотографіях, ілюстраціях. - Київ : Рад. школа, 1981. - 143 с.

*1878 року одружується вдруге
зі значно молодшим
Михайлом Лобачем-Жученком і
наступні роки мешкає в місцях служби
чоловіка у різних місцевостях.
Зокрема, у 1887–1893 рр.
с. Хохітва (Київська губернія)*

Крутікова, Н. Є. Сторінки творчого життя : (Марко Вовчок в житті і праці) / Н. Є. Крутікова. - Київ : Дніпро, 1965. - 390 с.

Вовчок, М. Гайдамаки / Марко Вовчок ; з передмовою З. Єфімової. - Харків ; Одеса : Держвидав України, 1931. - 95,[1] с. ; [11x15 см]. - Код групи: УВ. - (Масова художня бібліотечка).

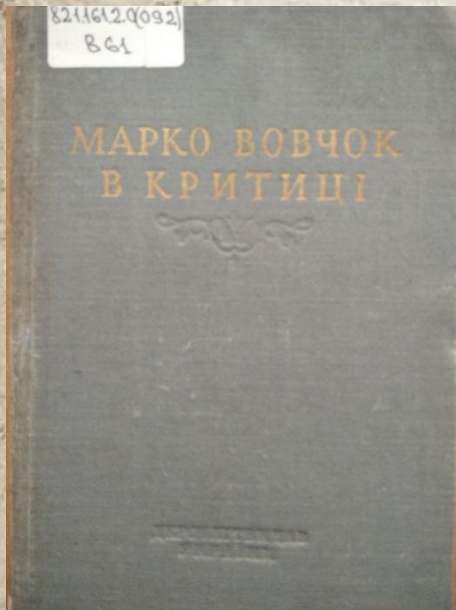
Останні місяці життя Марко Вовчок жила в містечку Нальчик, що на Кавказі.

До останнього вона працювала над повістю "Гайдамаки".

10 серпня 1907 року

Марія Олександрівна померла, сидячи в садку. Там вона і була похована під її улюбленою грушею

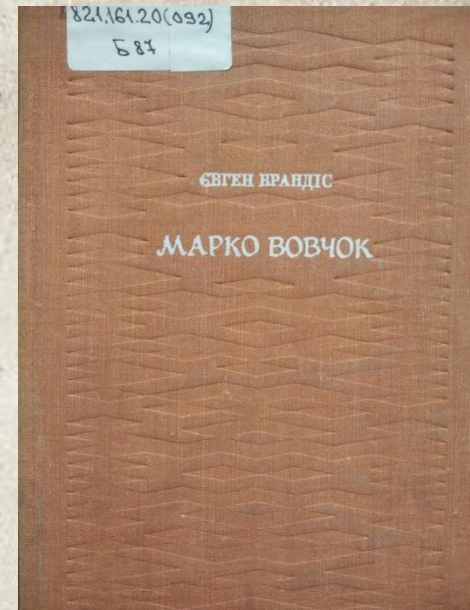
Марко Вовчок прожила 73 роки, виглядала теж досить молодо, як на свій вік

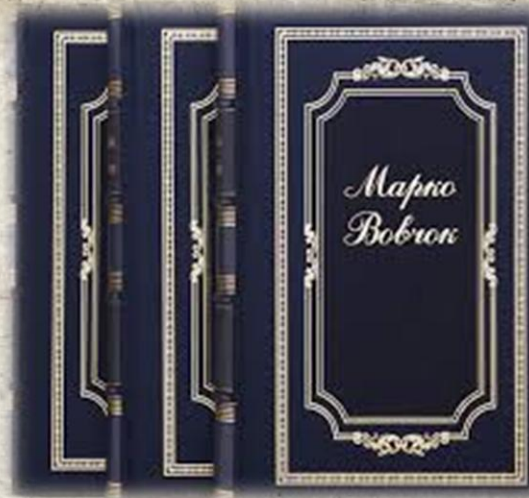
Марко Вовчок в критиці : збірник статей, рецензій, висловлювань / [упоряд., вступ. стаття і приміт. М. Д. Бернштейна]. - Київ : Держ. вид-во худож. літ., 1955. - 337, [3] с. : портр. - Бібліогр.: в підрядкових примітках.

Біографія Марії Маркович сповнена драматичних поворотів і карколомних змін, і ставитися до цього можна по-різному. Проте в чому письменниця лишалась вірною собі до останнього — то це в своїй творчості

Її творчість мала великий вплив на розвиток національної самосвідомості українського народу та української літератури

Брандіс, Є. П. Марко Вовчок : повість-дослідження / Євген Брандіс ; [пер. з рос. Л. Малахової та Н. Петрушевської]. - Київ : Дніпро, 1975. - 367, [1] с. : портр., фотоіл. - Бібліогр.: с. 353-364.

Літературна спадщина письменниці надзвичайно різноманітна. З-під її пера вийшли оповідання, казки, повісті, романи й нариси - всього близько п'ятдесяти творів. Її діяльність сприяла зростанню міжнародного визнання української культури

Вовчок, М. Ледащиця / Марко Вовчок ; [обкл. нар. худож. УРСР О. В. Хвостова-Хвостенка]. - Київ : Держвидав. худож. л-ри, 1953. - 74, [2] с.

Вовчок, М. Козачка : вибрані твори / Марко Вовчок; худ. оформ. О. Шоломія. - Київ : Веселка, 1974. - 190, [2] с.

Марко Вовчок прославила українську літературу на весь світ, ставши одним з найавторитетніших письменників всієї Європи, оскільки її твори ще за життя були перекладені на багато європейських мов (чеська, болгарська, сербська, польська, словенська, італійська, французька, німецька, англійська та ін.) і отримали величезну популярність

Твори Марка Вовчка не втратили своєї актуальності і донині, вони “читаються на одному диханні”

*Створено відділом комплектування та
наукової обробки документів бібліотеки
Уманського державного педагогічного
університету
імені Павла Тичини*

Грудень, 2023

Дякуємо за перегляд